

Sygn. akt VIII U 2367/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący – Sędzia S.O. Zofia Kubalska

Protokolant sekr. sąd. Ewelina Parol

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2015 roku w Lublinie

sprawy S. R. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania S. R. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 19 listopada 2014 roku znak: (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala S. R. (1) prawo do emerytury od dnia 17 grudnia 2014 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

na rzecz S. R. (1) kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych)

tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII U 2367/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 listopada 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił S. R. (1) prawa do emerytury. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy, powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 tekst jednolity ze zm.) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) wskazał, że wnioskodawca wykazał na dzień 1 stycznia 1999 roku ogólny staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 10 miesięcy i 22 dni, osiągnął wiek emerytalny 60 lat, rozwiązał stosunek pracy, ale nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Organ rentowy nie uwzględnił, jako pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia wnioskodawcy: od dnia 4 maja 1973 roku do dnia 5 czerwca 1977 roku oraz od 13 listopada 1978 roku do dnia 13 października 1985 roku ponieważ w przedłożonym świadectwie pracy nie powołano przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku

emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze ze wskazaniem rodzaju wykonywanej pracy, ściśle według wykazu, działu i pozycji (k.29 a.e.).

W dniu 17 grudnia 2014 roku S. R. (1) wniósł odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury. Wskazał, że jego praca na stanowisku montera układów elektronicznych oraz następnie na stanowisku lutowanie oraz strojenie płytki, niesłusznie nie została uznana przez organ rentowy za pracę w szczególnych warunkach bowiem z przedłożonych dokumentów - świadectwa pracy i pism pracodawcy wynika, że w Zakładach (...) w L. w szczególnych warunkach pracował od 4 maja 1973 roku do 31 lipca 1991 roku. Niesłusznie do okresów pracy w nie zaliczono mu również zatrudnienia na stanowisku brukarz w P.H.U (...) spółka z o.o. oraz w (...) spółka z o.o. , gdzie pracował w szczególnych warunkach przy budowie dróg i chodników jako brukarz łącznie przez okres 2 lat i 7 miesięcy (k. 2-7 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w treści zaskarżonej decyzji. Odnośnie zatrudnienia na stanowisku brukarz podniesiono, iż okres ten nie może zostać zaliczony z uwagi na brak zaznaczenia w przedłożonych świadectwach, iż praca była wykonywana w szczególnych warunkach (k. 8-9 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

S. R. (2) urodził się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

W dniu 31 października 2014 roku złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury (k.1-8 a.e). Dołączył do niego między innymi: świadectwo pracy z dnia 30 lipca 1991 roku wystawione przez Zakłady (...) w L. z którego wynika, iż w okresie od 4 maja 1973 roku do 31 lipca 1991 roku zajmował stanowiska montera układów elektronicznych i montera podzespołów mechaniczno- elektrycznych (k. 10 a.e.), wystawione przez tego samego pracodawcę świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z którego wynika, iż w okresie od dnia 4 maja 1973 roku do dnia 5 czerwca 1977 roku jako monter układów elektronicznych oraz od 13 listopada 1978 roku do dnia 13 października 1985 roku przy lutowaniu oraz strojeniu płytki , wymienionych w dziale III poz. 83, pkt 2 załącznika 4 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 roku, w sprawie stanowisk pracy (Dz. Urz. MHiPM nr 1-3) (świadectwa pracy k. 10, 11 a.e.), oraz świadectwo pracy z 1 czerwca 1997 roku z (...) (...) w P. z którego wynika, iż od 1 kwietnia 1997 roku do 31 maja 1997 roku wnioskodawca był zatrudniony na stanowisku brukarza zaś w okresie od 1 czerwca 1997 roku do 30 listopada 1999 roku (po wygaśnięciu stosunku pracy z uwagi na porozumienie zakładów) pracował w (...) Sp. z o.o. nadal na stanowisku brukarza (świadectwa pracy k. 19, 20 a.e.).

Zaskarżoną decyzją z dnia 19 listopada 2014 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury z uwagi na nieudowodnienie wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił, że wnioskodawca legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999 roku stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 25 lat, 11 miesięcy i 22 dni, w tym 25 lat, 10 miesięcy i 12 dni okresów składkowych, oraz 10 dni okresów nieskładkowych (bezsporne - karta przebiegu zatrudnienia k.28 a.e., decyzja k.29 a.e.).

W dniu 17 grudnia 2014 roku S. R. (1) złożył wniosek o wykreślenie z rejestru członków w Otwartym Funduszu Emerytalnym i przekazanie do budżetu państwa środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym (k.31 a.e.).

Po ukończeniu (...) Szkoły Zawodowej w A. w zawodzie monter aparatury radiowo –telewizyjnej, wnioskodawca pracował jako ustawiacz w (...) w L. jednocześnie kontynuując naukę w systemie zaocznym w Technikum Elektronicznym w L. (akta osobowe k. 28 a.s.: świadectwo ukończenia szkoły zawodowej k. 7 a. o., życiorys k. 6 a.o., świadectwo ukończenia technikum k. 24 a.o., świadectwo pracy k. 4 a.k.).

Od 4 maja 1973 roku wnioskodawca został zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w Zakładach (...) w L., na stanowisku montera układów elektronicznych.

W dniu 24 października 1973 roku wnioskodawca został powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej. Odbывał ją w dwóch etapach: w okresie od 24 października 1973 roku do 5 czerwca 1974 roku w N. zaś w okresie 7 (6? Dwie daty) czerwca 1977 r. do 14 października 1979 r w (...)w M. (k. 17 a.o., książeczka wojskowa k 23-27 a.k., świadectwo pracy). Po zwolnieniu ze służby wojskowej powracał do pracy na to samo stanowisko, które zajmował przed powołaniem. Po odbyciu drugiego etapu służby wojskowej kontynuował pracę od 13 listopada 1978 roku (akta osobowe k 28 a.s.-wniosek k. 20 a.o.)

Pracował w pełnym wymiarze czasu w systemie dwuzmianowym, na wydziale montażu magnetofonów P3, przy taśmie B. W dziale było pięć taśm. Przed rozpoczęciem pracy włączał lutownicę, aby się nagrzała. Następnie zabierał magnetofon z taśmy, odczytywał karteczkę z opisem usterek, sporządzoną przez osobę ze stanowiska kontroli skąd aparat był zwrócony. Podłączał zasilanie i stwierdzał miejsce uszkodzenia na płycie drukowania. Usterkami były najczęściej zimne luty powstałe w wyniku lutowania przez automat lutowniczy płyt oraz zamiany elementów kodowanych przez monterki. Luty zimne uzdatniał poprzez roztopienie danego odcinka płytki drukowanej, roztopienie lutu cynowego lub stopu cyna-olów i ponowne, poprawne zalutowanie odcinka. Wylutowanie elementu uszkodzonego lub o niewłaściwych parametrach polegało na rozgrzaniu lutownicą końcówek elementów i wyciągnięcie szczypcami gorącego elementu z płytki. Kolejną czynnością było udroźnienie lutownicą otworków na płycie montażowej. Po włożeniu właściwego elementu zalutowywał go ponownie w płytkę. Zajmował się również przelutowywaniem pozamienianych przewodów miedzianych. Po szybkiej kontroli przy pomocy słuchawek, które miał cały czas aby sprawdzać przebieg naprawy, odstawiał aparat i zajmował się naprawą następnego aparatu. Z lutownicy, którą lutował, odparowywał lut, który stawał się suchy. Aby oczyścić grot przetapiał odcinek cyny w kalafonii. Pracując w wydziale P3 otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szczególnych. Podlegał bezpośrednio kierownikowi wydziału. Wykonywał tę pracę, pracując jako monter układów elektronicznych do czasu rozwiązania zakładu tj. do 9 lipca 1991 roku. Pracodawca zmieniał nazwę stanowisk w trakcie pracy natomiast zakres czynności wnioskodawcy się nie zmieniał (zeznania wnioskodawcy k.19v-21, 58 a.s., zeznania K. P. k. 45v-46 a.s., zeznania świadka E. A. k. 46v a.s.).

W dniu 14 października 1985 r. wnioskodawca został przeniesiony do działu (...) pracował nadal na stanowisku monteru układów elektronicznych Pracował na jednym z dwóch nowoutworzonych stanowisk do montażu prototypów nowych wyrobów razem z K. P.. W pomieszczeniu magazynu, były dla nich dwa stanowiska do lutowania i wytrawiania płytek oraz stanowisko pracy kierownika i biurko pracownicy zaopatrzenia, która wydawała materiały dla pracowników. Z uwagi na materiały znajdujące się w magazynie podpisali umowę o współodpowiedzialności materialnej. Różnica pomiędzy pracą w(...) a w wydziale(...) różniła się tym, że po zmianie działu wnioskodawca musiał wlutować wszystkie elementy w płytkę i następnie ręcznie lutownicą zalutować. Wytrawiał również płytki w kwasie azotowym. Sprawdzał cały układ. Były to opracowane przez konstruktorów nowe wyroby. Podstawowym narzędziem jego pracy była lutownica oraz miernik uniwersalny. Lutownica była włączona przez 8 godzin, nie była w ogóle wyłączana ponieważ cały czas była potrzebna. Lutował w fartuchu ochronnym, przy użyciu stopu cyny i ołowiu, które wytwarzały szkodliwe opary ołowiu. W razie potrzeby był oddelegowywany do wydziału P3 do pomocy osobom, które robiły strojenie płytki. Jego czynności polegały wówczas na wlutowaniu elementów nie trzymających parametrów i wlutowaniu poprawnych elementów. Umowa o pracę została rozwiązana z uwagi na likwidację zakładu pracy (angaż k. 26 a.o., zeznania wnioskodawcy k.19v-21,58 a.s., zeznania K. P. k. 45v-46 a.s., zeznania świadka E. A. k. 46v a.s., umowa o współodpowiedzialności materialnej k.38 a.o. oświadczenie kierownika z dnia 25 lipca 1991 r., angaże - k.7 a.s.).

W okresie od 1 kwietnia 1997 roku do 31 maja 1997 roku wnioskodawca został zatrudniony w PPHU (...) Spółka z o.o. w P. jako brukarz. Po przejęciu przedsiębiorstwa przez (...) Spółka z o.o. w W. od 1 czerwca 1997 r. wnioskodawca stał się pracownikiem tej spółki. Wykonywał tą samą pracę, na tym samym stanowisku - jako brukarz w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Praca polegała na układaniu kostki brukowej, po uprzednim przygotowaniu terenu na drogach lub parkingach. W razie potrzeby zrywał starą kostkę, przygotowywał wykop pod krawężnik i ustawiał krawężniki na betonie po docięciu ich diamentową piłą motorową. Czynności te wykonywał ręcznie, czasem przy wsparciu koparek. Pracował również w okresie zimowym. W razie potrzeby brukarze

ustawiali specjalne namioty z folii w których stawiano nagrzewnice zaś zamrożony grunt ogrzewali specjalnymi matami. Przez część okresu zatrudnienia w R. wnioskodawca pełnił obowiązki brygadzysty. Pracował nadal jako brukarz jednocześnie nadzorując kilku innych brukarzy pracujących w brygadzie i zapisując pod koniec zmiany ile godzin pracowali (zeznania wnioskodawcy k. 21, 58 a.s., zeznania świadka W. W., świadectwa pracy k. 19,20 a.e.).

Przechodząc do oceny materiału dowodowego należy wskazać, że wnioskodawca przedstawił świadectwo pracy, w którym wskazano, iż pracował w warunkach szczególnych stale i pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od dnia 4 maja 1973 roku do dnia 5 czerwca 1977 roku jako monter układów elektronicznych oraz od 13 listopada 1978 roku do dnia 13 października 1985 roku przy lutowaniu oraz strojeniu płytki wymienionych w dziale III poz. 83, pkt 2 załącznika 4 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r, w sprawie stanowisk pracy (Dz. Urz. MHiPM nr 1-3) (świadectwo pracy k.11 a.e.).

Zeznania wnioskodawcy co do okoliczności faktycznych, w tym organizacji zakładu pracy i zajmowanych stanowisk oraz rodzaju obowiązków pracowniczych w okresie zatrudnienia w Zakładach (...) w L. Sąd uznał za wiarygodne. Są one bowiem wewnętrznie spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków: K. P. i E. A.(k. 45v-46, 46v-47 a.s.). Świadczenie w sposób spójny przedstawili istotne dla sprawy okoliczności, jak zakres codziennych prac wnioskodawcy wykonywanych stale i w pełnym wymiarze czasu jako montera układów elektronicznych. Relacja świadków w pełni przekonuje, jeżeli zważy się na fakt, iż wspólnie z wnioskodawcą pracowali w tym samym zakładzie pracy. K. P. był w nim zatrudniony w latach 1975-1991 również jako monter układów elektronicznych a świadek E. A. w latach 1974- 1990 jako robotnik rozdzielni robót. Świadczenie z racji swoich obowiązków pracowniczych znali organizację zakładu pracy, specyfikę czynności wykonywanych na poszczególnych stanowiskach, w tym na stanowisku wnioskodawcy. Mieli bezpośredni kontakt z wnioskodawcą, kiedy ten pracował przy lutowaniu układów elektronicznych. Z przedstawionego przez wnioskodawcę świadectwa pracy wynika, iż w szczególnych warunkach pracował jedynie w okresie od dnia 4 maja 1973 roku do dnia 5 czerwca 1977 roku jako monter układów elektronicznych oraz od 13 listopada 1978 roku do dnia 13 października 1985 roku przy lutowaniu oraz strojeniu płytki. Od 14 października 1985 r. został razem z K. P. przeniesiony do działu (...) gdzie nadal pracowali przy lutowaniu. Jedyną zmianą było to, iż od momentu przeniesienia lutowali całe płytki a nie jak wcześniej elementy. K. P. pracował razem z wnioskodawcą w jednym pomieszczeniu, mieli takie same obowiązki.

Stołość i powtarzalność tych zdarzeń spowodowały, iż okoliczności zostały zapamiętane i na tyle dobrze utkwiły w pamięci świadków, iż obecnie pomimo upływu czasu byli w stanie rzetelnie je wykazać. Świadczenie są nadto osobami obcymi dla wnioskodawcy niezainteresowanymi wynikiem postępowania.

W aktach osobowych znajdują się angaże i zaświadczenia wskazujące, że wnioskodawca był zarówno w dziale(...) zatrudniony na stanowiskach radiomontera stażysty, montera układów elektronicznych, radiomontera, montera podzespołów mechaniczno- elektrycznych. W ocenie Sądu obrazują one jedynie formalne przyporządkowanie wnioskodawcy w strukturze zakładu pracy, zaś w rzeczywistości w okresie od 13 listopada 1978n r. do 31 lipca 1991 roku na stanowiskach: montera układów elektronicznych i montera podzespołów mechaniczno-elektronicznych przez cały sporny okres zajmował się lutowaniem. Prawdą jest, że formalnie w tym czasie zatrudniony był na różnych stanowiskach jednak

w rzeczywistości w pełnym wymiarze czasu pracy za pomocą lutownicy wylutowywał uszkodzone elementy z płytki , zmieniał je na nieuszkodzone i ponownie zalutowywał (praca w(...)) bądź wlutowywał wszystkie elementy w nową płytkę oraz wytrawiał płytki w kwasie azotowym (praca w(...)). Według rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była to praca określona w wykazie A w dziale III „W hutnictwie i przemyśle metalowym”, pozycja 83: „Lutowanie płyt, blach i przewodów ołowianych oraz metali nieżelaznych”. Natomiast w Zarządzeniu Nr 3 Ministerstwa Hutnictwa

i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 roku w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez to ministerstwo, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, lub szczególnym charakterze (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego nr 1-3 z 29 czerwca 1985 roku) stosowanym

tu pomocniczo, wskazano szczegółowe stanowiska zawarte w wykazie A cytowanego wyżej rozporządzenia i wśród stanowisk opisanych w dziale III, w pozycji 83, w pkt. 2 figuruje stanowisko lutowacza.

Odwołanie S. R. (2) jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Prawo do wcześniejszej emerytury dla osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z uwagi na datę urodzenia wnioskodawcy, regulują przepisy art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440, tekst jednolity) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43, ze zmianami). Prawo do emerytury nabywają ubezpieczeni po osiągnięciu wieku przewidzianego m. in. w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 roku) spełnili enumeratywnie określone przesłanki:

- posiadają okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat- dla kobiet i 65 lat- dla mężczyzn,
- legitymują się okresem składkowym i nieskładkowym, o którym mowa w art. 27.

Natomiast, w myśl art. 184 ust. 2 emerytura, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w wykazie A w dziale III „W hutnictwie i przemyśle metalowym”, znajduje się pozycja 83: „Lutowanie płyt, blach i przewodów ołowianych oraz metali nieżelaznych”. Prace te są również wymienione w przepisach resortowych – w zarządzeniu Nr 3 Ministerstwa Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 roku w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez to ministerstwo, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, lub szczególnym charakterze (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego nr 1-3 z 29 czerwca 1985 roku) stosowanym tu pomocniczo, wskazano szczegółowe stanowiska zawarte w wykazie A cytowanego wyżej rozporządzenia i wśród stanowisk opisanych w dziale III, w pozycji 83, w pkt. 2 figuruje stanowisko lutowacza.

Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażone między innymi w wyrokach: z dnia 6 kwietnia 2006 roku (III UK 5/06 OSNP z 2007 roku, Nr 7-8, poz. 108), z dnia 9 marca 2010 roku (I UK 333/09 LEX 585739), z dnia 7 grudnia 2010 roku (I UK 203/10 LEX 786370) i z dnia 25 lutego 2010 roku (II UK 215/09 OSNP z 2011 roku, Nr 15-16, poz. 219) okres zasadniczej służby wojskowej podlega zaliczeniu do okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach jeśli przed i po odbyciu zasadniczej służby wojskowej wykonywana jest praca tego rodzaju a pracownik w ustawowym terminie (najpóźniej w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia z zasadniczej służby wojskowej) zgłosi swój powrót do tego zatrudnienia.

Zasadniczą służbę wojskową wnioskodawca odbywał w okresie od 24 października 1973 r. do 5 czerwca 1974 r. i w okresie 6 czerwca 1977 r. do 14 października 1979 r. Po zwolnieniu ze służby wojskowej powracał do pracy na to samo stanowisko, które zajmował przed powołaniem. Po odbyciu drugiego etapu służby wojskowej kontynuował pracę od 13 listopada 1978 r.

Zgromadzony w przedmiotowym postępowaniu materiał dowodowy znajdujący pełne potwierdzenie w zeznaniach świadków uzasadnia uznanie, iż S. R. (1) wykonywał prace w szczególnych warunkach w okresie 4 maja 1973 r. do 31 lipca 1991 r. tj. przez 18 lat, 2 miesiące i 27 dni.

Wnioskodawca domagał się również zaliczenia jako pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w PPHU (...) Spółka z o.o. w P. i (...) Spółka z o.o. w W. gdzie pracował jako brukarz. Z uwagi na nie brak możliwości uzyskania akt osobowych wnioskodawcy obejmujących ten okres zatrudnienia i wobec okoliczności iż okres pracy w Zakładach

(...) w L. jest wystarczający do ustalenia skarżącemu prawa do emerytury Sąd nie prowadził dalej postępowania dowodowego w tym zakresie.

Reasumując, S. R. (1) spełnił przesłanki z art. 184 ustawy o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, to jest:

- 1) ukończył 60 lat w dniu(...) roku
- 2) udowodnił 25 lat zatrudnienia, w tym ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,
- 3) złożył wniosek o wykreślenie z rejestru członków Otwartych Funduszy Emerytalnych i przekazanie do budżetu państwa środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym.

Sąd Okręgowy, kierując się powyższymi wskazaniem, zmienił zatem zaskarżoną decyzję, ustalając wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 17 grudnia 2014 roku tj. złożenia przez niego wniosku o wykreślenie z rejestru członków Otwartych Funduszy Emerytalnych i przekazanie do budżetu państwa środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym.

Wnioskodawca był reprezentowany w sprawie przez radcę prawnego G. P. (k.16 a.s.) O kosztach Sąd orzekł, kierując się wynikiem sporu zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. w związku z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 490 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze w oparciu o powołane wyżej przepisy oraz na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.